

در ایمان ظاهرین نباشید

¹ ای برادران من، ایمان خداوند ما عیسی مسیح، ربّ الجلال را، با ظاهرینی مدارید.² زیرا اگر به کنیسه شما شخصی با انگشتی زرین و لباس نفیس داخل شود و فقیری نیز با پوشاک ناپاک درآید؛³ و به صاحب لباس فاخر متوجه شده، گوید: اینجا نیکو بنشین، و به فقیر گوید: تو در آنجا بایست، یا زیر پای انداز من بنشین، آیا در خود متردد نیستید و داوران خیالات فاسد نشده‌اید؟⁴ ای برادران عزیز، گوش دهید، آیا خدا فقیران این جهان را برنگزیده است تا دولتمند در ایمان و وارث آن ملکوتی که به محبتان خود وعده فرموده است بشوند؟⁵ لکن شما فقیر را حقیر شمرده‌اید. آیا دولتمندان بر شما ستم نمی‌کنند و شما را در محکمه‌ها نمی‌کشند؟⁶ آیا ایشان به آن نام نیکو که بر شما نهاده شده است کفر نمی‌گویند؟⁸ اما اگر آن شریعت ملوکانه را برحسب کتاب بجا آورید: همسایه خود را مثل نفس خود محبت نما، نیکو می‌کنید.⁹ لکن اگر ظاهرینی کنید، گناه می‌کنید و شریعت شما را به خطاکاری ملزم می‌سازد.¹⁰ زیرا هرکه تمام شریعت را نگاه دارد و در یک جزو بلغزد، ملزم همه می‌باشد.¹¹ زیرا او که گفت: زنا مکن، نیز گفت: قتل مکن. پس هرچند زنا نکنی، اگر قتل کردی، از شریعت تجاوز نمودی.¹² همچنین سخن گوید و عمل ننماید، مانند کسانی که بر ایشان داوری به شریعت آزادی خواهد شد.¹³ زیرا آن داوری بیرحم خواهد بود بر کسی که رحم نکرده است و رحم بر داوری مفتخر می‌شود.

ایمان و عمل

¹⁴ ای برادران من، چه سود دارد اگر کسی گوید، ایمان دارم، وقتی که عمل ندارد؟ آیا ایمان می‌تواند او را نجات بخشد؟¹⁵ پس اگر برادری یا خواهری برهنه و محتاج خوراک روزینه باشد،¹⁶ و کسی از شما بدیشان گوید: به سلامتی بروید و گرم و سیر شوید، لیکن مایحتاج بدن را بدیشان ندهد، چه نفع دارد؟¹⁷ همچنین ایمان نیز اگر اعمال ندارد، در خود مرده است.¹⁸ بلکه کسی خواهد گفت: تو ایمان داری و من اعمال دارم؛ ایمان خود را بدون اعمال به من بنما، و من ایمان خود را از اعمال خود به تو خواهم نمود.¹⁹ تو ایمان داری که

لا محابة بين المؤمنين

¹ یا اِخْوَتی، لَا یَكُنْ لَکُمْ اِیْمَانٌ رَبَّنَا یَسُوْعَ الْمَسِیْحِ، رَبِّ الْمَجْدِ، فِی الْمُخَابَاةِ. ² قَائِلُهُ اِنْ دَخَلَ اِلَیَّ مَجْمَعُکُمْ رَجُلٌ یَخْوَاتِمُ ذَهَبٌ فِی لِبَاسٍ بَهِیٍّ وَدَخَلَ اُیْضًا فَقِیْرٌ یَلْبَاسِیْ وَسِیْخٌ، ³ فَتَطْرُقُ اِلَیَّ الْاَلْبَاسِ الْبِیَاسِ الْبَهِیِّ وَتَقْلُمُ لَهُ: اَجْلِسْ اَنْتَ هُنَا حَسَنًا، وَتَقْلُمُ لِلْفَقِیْرِ: قِفْ اَنْتَ هُنَاکَ اَوْ اَجْلِسْ هُنَا تَحْتَ مَوْطِیْ قَدَمَیَّ، ⁴ قَهْلُ لَا تَرْتَابُوْنَ فِی اَنْفُسِکُمْ وَتَصِیْرُوْنَ قُصَاةَ اَفْکَارِ شَرِیْرَةٍ؟ اَسْمَعُوْا، یَا اِخْوَتِی الْاَحِبَّاءَ، اَمَّا اَخْتَارَ اللّٰهُ فَقَرَاءَ هَذَا الْعَالَمِ اَعْبَیَاءَ فِی الْاِیْمَانِ وَوَرَثَةَ الْمَلٰٓئِکَۃِ الَّذِی وَعَدَ بِهٖ، الَّذِیْنَ یُجِبُوْنَهُ؟ ⁵ وَاَمَّا اَنْتُمْ فَاهْتُمُّوْا الْفَقِیْرَ، اَلِیْسَ الْاَعْبَیَاءُ یَسْتَطْلُقُوْنَ عَلَیْکُمْ وَهُمْ یَجُرُّوْکُمْ اِلَی الْمَحَاکِمِ؟ اَمَّا هُمْ یَجْدِفُوْنَ عَلَی الْاِسْمِ الْحَسَنِ الَّذِی دَعٰی بِهٖ عَلَیْکُمْ. ⁸ فَاِنْ کُنْتُمْ تَکْمَلُوْنَ التَّامُوْسَ الْمُلُوْکِیَّ حَسَبَ الْکِتَابِ: "تُحِبُّ قَرِیْبَکَ کَتَفْسِکَ"، فَحَسَنًا تَفْعَلُوْنَ. ⁹ وَلٰکِنْ اِنْ کُنْتُمْ تُحَابُوْنَ، تَفْعَلُوْنَ حَظِیْةَ مُوْسٰی مِنْ التَّامُوْسِ کَمْتَعَدِّیْنَ. ¹⁰ لَآَنَّ مَنْ حَفِظَ کُلَّ التَّامُوْسِ وَاَمَّا عَتَرَ فِی وَاحِدَةٍ فَقَدْ صَارَ مُجْرِمًا فِی الْکُلِّ. ¹¹ لَآَنَّ الَّذِی قَالَ: "لَا تَزْنِ"، قَالَ اُیْضًا: "لَا تَقْتُلْ"، فَاِنْ لَمْ تَزْنِ وَلٰکِنْ قَتَلْتَ فَقَدْ صِرْتَ مُتَعَدِّیًا التَّامُوْسَ. ¹² هَکَذَا تَکْلُمُوْا وَهَکَذَا اَفْعَلُوْا کَعَتِیْدِیْنَ اَنْ تُحَاکِمُوْا بَنَامُوْسَ الْحَرِّیَّةِ. ¹³ لَآَنَّ الْحُکْمَ هُوَ یَلَا رَحْمَةً لِّمَنْ لَمْ یَعْمَلْ رَحْمَةً، وَالرَّحْمَةُ تَفْخِرُ عَلَی الْحُکْمِ.

الایمان دون اعمال مبیّت

¹⁴ مَا الْمُنْفَعَةُ، یَا اِخْوَتِی، اِنْ قَالَ اَحَدٌ، اِنَّ لَّهِ اِیْمَانًا وَلٰکِنْ لَّیْسَ لَهُ اَعْمَالٌ، هَلْ یَقْدِرُ الْاِیْمَانُ اَنْ یُخَلِّصَهُ؟ ¹⁵ اِنْ كَانَ اَخٌ وَاُخْتُ غُرَبَاتَیْنِ وَمُعْتَازَیْنِ لِلْقُوْتِ الْیَوْمِیِّ، فَقَالَ لَهُمَا اَحَدُکُمْ: اَمْضِیَا بِسَلَامٍ، اَسْتَدْفِنَا وَاشْبَعَا، وَلٰکِنْ لَمْ تُعْطُوْهُمَا حَاجَاتِ الْجَسَدِ، فَمَا الْمُنْفَعَةُ؟ ¹⁷ هَکَذَا الْاِیْمَانُ اُیْضًا اِنْ لَمْ یَكُنْ لَهُ اَعْمَالٌ، مَبِیْثٌ فِی دَاخِلِهِ. ¹⁸ لٰکِنْ یَقُوْلُ قَائِلٌ: اَنْتَ لَکَ اِیْمَانٌ وَاَنَا لِیْ اَعْمَالٌ، اَرْنِیْ اِیْمَانَکَ بِدُوْنِ اَعْمَالِکَ وَاَنَا اَرِیْکَ بِاَعْمَالِیْ اِیْمَانِی. ¹⁹ اَنْتَ تُؤْمِنُ اَنَّ اللّٰهَ وَاحِدٌ؟ حَسَنًا تَفْعَلُ، وَالسَّبَّاطِیْنِ یُؤْمِنُوْنَ وَیَفْشَعُوْنَ. ²⁰ وَلٰکِنْ هَلْ تُرِیْدُ اَنْ تَعْلَمَ، اَنَّهَا الْاِنْسَانُ الْبَاطِلُ، اَنَّ الْاِیْمَانَ بِدُوْنِ اَعْمَالٍ مَبِیْثٌ؟ ²¹ اَلَمْ یَبَرِّرْ اِبْرَاهِیْمُ اَبُوْنَا بِالْاَعْمَالِ اِذْ قَدَّمَ اِسْحَاقَ ابْنَهُ عَلَی الْمَذْبَحِ؟ ²² فَتَرَى اَنَّ الْاِیْمَانَ عَمِلٌ مَعَ اَعْمَالِهِ وَبِالْاَعْمَالِ اُکْمِلُ الْاِیْمَانَ، ²³ وَتَمَّ الْکِتَابُ الْقَائِلُ: "فَاَمَنْ اِبْرَاهِیْمُ بِاللّٰهِ

فَحُسِبَ لَهُ يَرّاً وَدُعِيَ خَلِيلَ اللَّهِ.²⁴ تَرَوْنَ إِذَا أَنَّهُ
بِالْأَعْمَالِ يَتَّبَرُّزُ الْإِنْسَانُ، لَا بِالْإِيمَانِ وَخَدَهُ.²⁵ كَذَلِكَ
رَاحِبُ الرَّائِيَةِ أَيْضاً، أَمَّا تَبَرَّرْتُ بِالْأَعْمَالِ إِذْ قِيلَ
الرُّسُلَ وَأُخْرِجَتْهُمْ فِي طَرِيقِ آخَرٍ؟²⁶ لَّأَنَّهُ كَمَا أَنَّ الْجَسَدَ
يُدُونِ رُوحٍ مِّثُّ هَكَذَا الْإِيمَانُ أَيْضاً يَدُونِ أَعْمَالٍ مِّثُّ.

خدا واحد است؟ نیکو می‌کنی! شیاطین نیز ایمان دارند و می‌لرزند!²⁰ و لیکن، ای مرد باطل، آیا می‌خواهی دانستی که ایمان بدون اعمال، باطل است؟²¹ آیا پدر ما ابراهیم به اعمال، عادل شمرده نشد، وقتی که پسر خود اسحاق را به قربانگاه گذراند؟²² می‌بینی که ایمان با اعمال او عمل کرد و ایمان از اعمال، کامل گردید.²³ و آن نوشته تمام گشت که می‌گوید: ابراهیم به خدا ایمان آورد و برای او به عدالت محسوب گردید، و دوست خدا نامیده شد.²⁴ پس می‌بینید که انسان از اعمال عادل شمرده می‌شود، نه از ایمان تنها.²⁵ و همچنین آیا راحاب فاحشه نیز از اعمال عادل شمرده نشد وقتی که قاصدان را پذیرفته، به راهی دیگر روانه نمود؟²⁶ زیرا چنانکه بدن بدون روح مرده است، همچنین ایمان بدون اعمال نیز مرده است.